

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2832/2024
25.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ... , општина ... , чији је пуномоћник Звездан Пешић, адвокат из ... , против туженог „Aptiv Contract Services“ d.o.o. Лесковац, чији је пуномоћник Дејан Укропина, адвокат из ... , ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1332/24 од 17.05.2024. године, у седници већа одржаној 25.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1332/24 од 17.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 128/22 од 14.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништено, као незаконито, решење туженог којим је тужиљи отказан Уговор о раду од 21.02.2022. године, те утврђено да исто нема правну снагу, што је тужени дужан да призна. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљу врати на рад у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбачена је, као недозвољена, тужба тужиље за враћање на радно место које одговара њеним стручним и радним способностима. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 158.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1332/24 од 17.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 128/22 од 14.02.2024. године у ставу првом и другом, као и одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртм изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23-други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је, дана 30.09.2019. године, засновала радни однос код туженог на радном месту ... . Рад код туженог обављан је у три смене, а дана 29.01.2022. године (субота која је била радна) тужиља је трабало да буде радно ангажована. Због здравственог стања, те потребе да се јави лекару, тужиља, наведеног дана, није отишла на посао, о чему је, претходног дана (петак) обавестила непосредног претпостављеног, сачинивши писано изјашњење о разлозима спречености. Оспореним решењем туженог од 21.02.2022. године тужиљи је отказан уговор о раду, због непоштовања радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду у вези члана 53. став 3. тач. 1), 4) и 7) Правилника о раду туженог, са образложењем да је дана 29.01.2022. године неоправдано изостала са рада, односно да за наведени дан није доставила потврду о привременој спречености за рад нити било коју другу документацију којом би оправдала одсуство са рада. Пре доношења оспореног решења тужиља је упозорена на постојање разлога за отказ уговора о раду. Утврђено је и да је тужиља првог радног дана, у понедељак, дошла на посао и покушала да тим лидеру преда потврду – извештај лекара специјалисте о спречености за рад, да је исти одмахнуо руком рекавши да није потребно, да се доказ о спречености за рад предаје непосредно претпостављеном, а да се у службу људских ресурса иде само у случају спорних ствари и чињеница.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили захтев тужиље за поништај решења туженог од 21.02.2022. године, којим јој је отказан уговор о раду, налазећи да се у конкретном случају нису стекли услови из члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду и члана 53. став 3. тач. 1), 4) и 7) Правилника о раду туженог.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев тужиље усвојили.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 ... 95/18) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, између осталог, ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 53. став 3. Правилника о раду туженог број 442HR/2019 од 21.09.2019. године, прописано је да послодавац може да раскине радни однос у складу

са Законом о раду, по основу непоштовања радне дисциплине од стране запосленог предвиђене законом, овим Правилником о раду, другим актом послодавца и уговором о раду, која између осталог обухватају, неоправдано кашњење на рад или неоправдано одсуство са посла или неовлашћено напуштање радног места током радног времена (тачка 1); сексуално, верско, национално и расно узнемиравање на послу (тачка 4); необавештавање послодавца о оправданом одсуству са рада у року од три дана од наступања привремене спречености за рад (тачка 7).

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране прописе, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужбени захтев тужиле за поништај решења о отказу уговора о раду усвојен. У поступку је несумњиво утврђено да је тужилца у петак, одмах, када јој је усмено речено да је субота 29.01.2022. године радна, обавестила непосредно претпостављеног да није у могућности да наведеног дана дође на посао и сачинила писано изјашњење о разлозима због којих не може да ради у суботу, а у понедељак, првог радног дана након тога, уредно дошла на посао и покушала да преда извештај лекара, што није прихваћено. Према становишту нижестепених судова у смислу цитиране одредбе Закона о раду, изостанак са рада треба да прати свест о недисциплини, што овде није случај, будући да је тужилца благовремено обавестила непосредног руководиоца о немогућности да предметног дана дође да ради и о разлозима за то. Стога је, по оцени Врховног суда, правилан закључак нижестепених судова да у конкретном случају није испуњен законски разлог за отказ уговора о раду из члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду, будући да се у конкретном случају не ради о понашању запосленог које се не може толерисати, односно о понашању које нарушава дисциплину рада до те мере да запослени није у стању да одговорно извршава радне обавезе и задатке утврђене уговором о раду, нити се ради о понашању које је такво да запослени не може да настави рад код послодавца.

Како је тужилци незаконито престао радни однос, правилно је применом члана 191. став 1. Закона о раду обавезан тужени да тужилцу врати на рад.

Како је побијаним решењем од 21.02.2022. године тужилци отказан уговор о раду применом одредбе члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду, неосновано се наводима ревизије истиче погрешна примена материјалног права - члана 179. став 3. тачка 2) Закона о раду и указује на поступање тужилце супротно одредби члана 103. наведеног закона, којим је уређено поступање запосленог у случају наступања привремене спречености за рад.

При томе, достављање потврде о привременој спречености за рад издате од стране приватног лекара, која није прихваћена, уместо изабраног лекара, не доказује повреду радне дисциплине као основа за отказ уговора о раду смислу члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду, у ситуацији када је тужилца од стране непосредног руководиоца – тим лидера, дан раније (у петак 28.01.2022. године), обавештена да је субота 29.01.2022. године радна, када га је и обавестила о разлозима спречености за рад наведеног дана.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је ревизија туженог одбијена као неоснована, у смислу члана 153. став 1. ЗПП, одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић